

ת"פ (תל אביב) 61529-10-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

20 יולי 2025

ת"פ 61529-10-24 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט שמואל מלמד
המאשימה
מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד

נגד
הנאשם
פלוני
על-ידי ב"כ עו"ד שירלי ינאי

גזר דין

1. ביום 30.6.25 ב"כ הצדדים הגיעו להסדר לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע. הוצהר כי אין הסדר לעניין העונש.

2. על יסוד הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן הורשע הנאשם בעבירה של שוד, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין תשל"ז-1977.

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 20.10.2024, בשעה 14:35 או סמוך לכך, הגיע נ' [להלן: "המתלונן"] לסניף בנק דיסקונט, ברחוב ... [להלן: "הסניף"] כשהוא מצויד בשקית ובתוכה שטרות כסף בסך של 17,800 ₪ [להלן: "השקית"], דמי פדיון של חנות ממכר- "... וזאת במטרה להפקידם במכשיר הכספומט הממוקם בחזית הסניף.

אותה העת שהה הנאשם ברחבת הסניף, בסמוך למכשיר הכספומט כשהוא מצויד בשקית ובתוכה פריטים שונים [להלן: "שקית החפצים"].

בהמשך למתואר, בעוד המתלונן החל בביצוע פעולת ההפקדה במכשיר הכספומט, קרב הנאשם למתלונן, השליך את שקית החפצים שבידו בסמוך למקום בו עמד המתלונן, ומיד לאחר מכן הרימה והתרחק מעט מהמתלונן.

מיד בסמוך לאחר מכן, קרב הנאשם פעם נוספת למתלונן, נצמד אליו ולמכשיר הכספומט ותקף את המתלונן כפי שיפורט להלן:

הנאשם ריסס את פניו של המתלונן בגז פלפל, הכניס ידו לכיוון מכשיר הכספומט בניסיון לחטוף

סכום כסף מהמכשיר ומידי המתלון, אחז בידו במטרה לשדוד את סכום הכסף כשהוא שב ומרסס גז פלפל אל עבר המתלון.

במהלך המתואר לעיל וכתוצאה מהאלימות שהופעלה כלפי המתלון, נפלו שטרות כסף מהשקית ומידי המתלון על המדרכה, או אז, אסף הנאשם את שטרות הכסף שהתפזרו על המדרכה ושדד בכך מהמתלון, סך של 10,700 ₪ ונמלט מהמקום.

במעשיו אלה, שדד הנאשם סך של 10,700 ₪ כשהוא מצויד בגז פלפל.

טיעוני הצדדים

4. ב"כ המאשימה הגישה מגישה גיליון הרשעות קודמות והצהרת נפגע העבירה. טענה כי עברו של הנאשם ישן באופן משמעותי. לאור הודאתו ולקיחת האחריות, מקומו בחלק התחתון של המתחם. הפנתה לחומרת העבירה: שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין. נסיבות מחמירות - שימוש חוזר בגז פלפל, אלימות נוספת, סכום גזל של למעלה מ-10,000 ₪ שלא הושב. אלמנטים של תכנון - הנאשם הגיע ליד הכספומט, עמד ליד המתלון ותקף אותו. נזק למתלון, נזק גופני (ריסוס גז פלפל לעיניים) ונזק נפשי משמעותי - המתלון מתאר שחיי התהפכו, מרגיש מאוים ואיבד את שמחת חייו. טענה כי מתחם עונש מבוקש, 24-40 חודשי מאסר. הפנתה לפסיקה תומכת, ע"פ 3623/21 (20-50 חודשי מאסר), ע"פ 1027/23 (18-42 חודשי מאסר). התרעה למאסר, פיצוי למתלון ומאסר מותנה.

5. ב"כ הנאשם טענה כי לאור הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום, התצהיר אינו רלוונטי - הדברים שנכתבו בו לא הוכחו. נחסך זמן שיפוטי שכן לא ביקשנו להעיד את המתלון או על התצהיר. הנזק הנפשי הנטען אינו עולה מכתב האישום, לא מגובה במסמכים רפואיים ומהווה תחושה סובייקטיבית. לגבי אופי העבירה נטען שאירוע ספונטני ללא תכנון מוקדם, בשעה 14:00 ברחוב ... לעיני עוברים ושבים. העדר התכנון בא לידי ביטוי בכך שהנאשם לא ידע כמה כסף המתלון עומד להפקיד. למרות השימוש בגז פלפל, מדובר במדרג חומרה נמוך (לעומת טייזר או חפץ חד). לא נגרמו למתלון חבלות אובייקטיביות - הוא מסר גרסה קוהרנטית במקום והזמין את המשטרה. ב"כ הנאשם טענה כי קשה למצוא מקרים זהים בפסיקה - רוב המקרים כוללים שוד ללא נסיבות מחמירות או מקרים עם חבלות. הפנתה לת"פ 36478-07-23 (מחוזי ת"א) (מתחם 20-40 חודשי מאסר), ע"פ 1167/21 (מתחם 18-40 חודשי מאסר), ע"פ 7655/12 (מתחם 6-24 חודשי מאסר) ביקשה כי המתחם ברף הנמוך שלו יעמוד על 14 חודשי מאסר. הפנתה לרקע אישי של הנאשם שהוא בן 60 עם רקע התמכרות לסמים. ביצע העבירה כגחמה רגעית לממן סם. מצב אישי: גרוש, אב לילדים, חי בגפו עם יחסים לא יציבים עם המשפחה. הנאשם איבד עין בגיל 6 בתאונה ביתית, נעזר בפרוטזה שנשברה במעצר. מתקשה בראייה וחי מקצבת נכות. בתקופות נקיות הצליח לנהל עסק לתריסים ועבודות אלומיניום, אך התקשה לשמור על יציבות בשל קשיים כלכליים ורגשיים. עברו הפלילי ישן, הרשעה אחרונה משנת 2010 שבגינה ריצה מאסר ממושך. הנאשם נמצא כעת בפרויקט 'ראשית' בבית מעצר אבו כביר. היה עצור ברימונים, הגיש בקשה

להצטרף לפרויקט והדיונים נדחו עקב ההמתנה. ביקשה למקם את הנאשם בשליש התחתון של המתחם, לשלב בהליך טיפולי בכלא שיקומי (מאחר והפרויקט מיועד רק לעצורים ולא לשפוטים).

6. הנאשם בדברו האחרון מסר כי מדובר באירוע ספונטני בלי שום כוונה להגיע למצב זה. הכל מסר כי ראה את סרטון האירוע וכי אינו מאמין למה שראה. מסר כי הוא מתבייש במה שעשה וכי כולו תקווה שבהמשך יוכל להתמודד ולהשתקם.

דין והכרעה

7. הערך המוגן הוא פגיעה בבטחון וקניינו של הציבור, פגיעה בתחושת הביטחון האישי ולחיים נטולי אלימות ופחד. עבירות האלימות ובכלל זה עבירת השוד, מכרסמות בתחושת הביטחון האישי ובשללות הציבור. כבירוב העבירות, גם בעבירת השוד, קשת העונשים המוטלים רחבה, יחד עם זאת מגמת הפסיקה היא להחמרה בענישה, מתוך העדפת שיקולי הגמול וההרתעה ומתן משקל מופחת יחסית לנסיבות הנאשם.

8. מדיניות הענישה בעבירות השוד קיים מנעד רחב והוא תלוי למעשה ברמת האלימות וערך הנגב. עפ"י 3623/21 **חסן אבו עאנם נ' מדינת ישראל** (04.11.21) המערער הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער פנה למתלון וביקש ממנו להשתמש במכשיר הסלולרי שלו לצורך ביצוע שיחה. המתלון הסכים ומסר למערער את הטל"ס. המתלון ביקש מהמערער שישב לו את הטל"ס בטענה כי הינו שוטר, אך המערער סירב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "אתה שוטר, רק על זה אני צריך להרוג אותך". המערער נטל בידו אבן, הניפה מעלה, ודרש מהמתלון את כל שבכיסיו. המתלון הוציא מכיסו את ארנקו ומסרו למערער. לאחר מכן המערער איים שוב על המתלון באומרו: "כדי שאני לא אפרק לך את הראש עם הסלע אתה תעשה מה שאני אומר לך", ואז ערך חיפוש בכיסיו של המתלון, תוך שהוא ממשיך להחזיק את האבן. בהמשך, המערער דרש מהמתלון ללכת מהמקום, תוך שאיים עליו באומרו: "יש לך 3 שניות ואם אתה פותח את הפה או מסתובב אני מפוצץ לך את הראש." בנוסף הורשע המערער בעבירות שוד והפרת הוראה חוקית ועבירת גניבה במסגרת בקשתו לצירוף שני תיקים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשים לגבי שני אירועי השוד. בהתחשב בהפעלת מע"ת והתיק המצורף הנוסף העונש אינו רלוונטי במקרה זה.

ע"פ 4761/20 **עתאמנה נ' מדינת ישראל** (16.11.2020) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב), בכך שהוא ונאשם נוסף שהו בתל אביב בסביבות השעה חצות כשבידיהם שני מכלי גז פלפל, ניגשו למתלוננת שחלפה על פניהם, תקפו אותה באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל, ונאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזקה ובכך גרם לנפילתה ארצה. בעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה הנאשם 1 את התיק בכוח בו היו 16,860 ₪, צמידי זהב, טבעות זהב, שרשרת זהב משובצת יהלומים, ומסמכים לרבות תעודת זהות. כתוצאה מהמעשים סבלה המתלוננת מאודם בעיניה ובפניה וכן נפצעה בכף ידה ובשתי הברכיים. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל** והשית

על נאשם 1 **עונש של 26 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים; ועל המערער **עונש של 33 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור.

ע"פ 8271/17 **מדינת ישראל נ' אבו גליון** (30.1.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר ושווד בנסיבות מחמירות, בכך ביצע יחד עם אחר שווד מכשירי טלפון ניידים משני צעירים, תוך שהצטיידו באקדח סטאר ובעוד חפץ דמוי אקדח, ואף ירו יריות באוויר במהלך השווד. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר**, והטיל על המערער 23 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט העליון, כך שהעונש הוחמר והושתו על המערער **31 חודשי מאסר בפועל**.

9. הצדדים הגישו לבית המשפט פסיקה התומכת בעמדתם:

התביעה הציגה פסיקה ע"פ 3623/21 - אותו הזכרתי כבר.

ע"פ 1027/23 - שווד באמצעות גז פלפל נקבע מתחם 18-42 חודשי מאסר. נדון ל- 21 חודשי מאסר.

ההגנה הציגה פסיקה. ע"פ 1167/21 שווד בתחנת דלק באמצעות סכין הורשע בשווד בנסיבות מחמירות. נקבע מתחם של 18-40 חודשי מאסר נדון ל- 18 חודשי מאסר.

ת"פ 36478-07-23 שווד באלימות וגניבת טלפון במסגרת העבירה של שווד בוצעה גם עבירה של הטרדה מינית. נקבע מתחם של 22-40 נדון ל- 22 חודשי מאסר.

ת"פ 57931-05-20 שווד באמצעות גז מדמיע נקבע מתחם של 16-36 חודשי מאסר. נדון ל- 18 חודשי מאסר. הופעלו מע"ת סה"כ ריצה 24 חודשי מאסר.

ת"פ 26281-12-21 זהו גז"ד שהערעור עליו נדחה בע"פ 1027/23.

ת"פ 64935-02-19 שווד בנסיבות מחמירות באמצעות גז מדמיע. נקבע מתחם העונש 20-40 חודשי מאסר. נאשם 1 נדון ל- 26 חודשי מאסר ונאשם 2 נדון ל- 33 חודשי מאסר. ההבדל בין הנאשמים נובע מהליך שיקומי.

10. בהתאם לסעיף 40 ג(א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. ניתן לראות כי הצדדים אינם כה רחוקים בעמדתם למתחם. המדינה עתרה למתחם עונש, 24-40 חודשי מאסר. בעוד ההגנה ביקשה מתחם שמתחיל ב- 14 חודשי מאסר. אולם הפסיקה שההגנה הגישה תומכת במתחם שמתחיל ב- 20 חודשי מאסר ועד ל- 40 חודשי מאסר. בנסיבות אלו סבורי כי מתחם העונש ההולם בגין האירוע הוא 20-40 חודשי מאסר.

11. שיקולי חומרא וקולא בגזר הדין

בבואו של בית המשפט לגזור את דינו של נאשם, עליו לשקול מכלול רחב של נסיבות - הן אלו המעידות על חומרת המעשים והן אלו המצביעות על נסיבות מקלות. במקרה זה, אירוע השוד המדובר מציג שיקולים כבדי משקל לכאן ולכאן.

12. שיקולים לחומרא

המעשים המיוחסים לנאשם נושאים עמם אלמנטים חמורים המצדיקים ענישה משמעותית. בראש ובראשונה, **השימוש באלימות חמורה ובאמצעי תקיפה מסוכן** בולט לעין. הנאשם ריסס את פני המתלונן בגז פלפל מספר פעמים. שימוש זה אינו רק מעשה תקיפה, אלא גם מעיד על אכזריות ותכנון מסוים, גם אם השוד עצמו לא היה מתוכנן במיוחד.

לשימוש בגז הפלפל היו **נזקים פיזיים מיידיים** למתלונן. מעבר לכך, **הנזק הנפשי** שנגרם לקורבן הוא משמעותי וחמור. מתצהיר נפגע העבירה עולה כי המתלונן מתאר את האירוע ככזה ש"חיו התהפכו", וכי הוא חש "מאויס ומפוחד" ו"איבד את שמחת חיו". זהו נזק נפשי עמוק הנובע ישירות מאימת השוד.

המעשה כלל גם **שוד של סכום כסף משמעותי שלא הושב**, בסך 10,700 ש"ח. סכום זה מהווה פגיעה כלכלית ניכרת בקורבן. בנוסף, למרות שההגנה טוענת כי השוד לא היה מתוכנן במלואו, ניכרים בו **אלמנטים של תכנון מראש**. הנאשם הגיע לאזור הכספומט, עמד בסמוך למתלונן, התקרב אליו ותקף, מה שמעיד על יוזמה ולא על מעשה אקראי לחלוטין.

עברו הפלילי של הנאשם, למרות היותו מרוחק בזמן (הרשעה אחרונה מ-2010 בגין עבירות שבוצעו ב-2009), אינו מבוטל. הוא כולל **צירוף של כ-20 תיקי משטרה בגין מגוון עבירות רכוש, סמים ומרמה**, שבגין נדון בעבר לחמש וחצי שנות מאסר. היסטוריה זו, אף אם ישנה, מעידה על דפוס התנהגות עברייני חוזר.

לסיכום, מכלול גורמים אלו - האלימות הקשה, הפגיעה הפיזית והנפשית בקורבן, הסכום שנגזל, אלמנטים של תכנון ועבר פלילי בעל היקף נרחב - מובילים למסקנה כי מדובר באירוע חמור עם שיקולים רבים להחמרת הענישה.

13. שיקולים לקולא

מנגד, קיימים גם שיקולים המצדיקים הקלה בעונש, כפי שהוצגו על ידי ההגנה. ראשית, באשר לתצהיר נפגע העבירה, ההגנה ביקשה להתייחס אליו בספקנות. נטען כי **היקף הנזק המפורט בתצהיר הוא סובייקטיבי ואינו מוכח**, במיוחד בכל הנוגע לנזק הרגשי. ההגנה הדגישה כי טענות הקורבן לפגיעה **אינן נתמכות בתיעוד רפואי**, ולא נצפו פגיעות פיזיות אובייקטיביות.

כמו כן, ההגנה טענה כי **האירוע היה ספונטני ולא מתוכנן מראש**, וזאת נתמך בעובדה שהנאשם לא ידע כמה כסף הקורבן עומד להפקיד בכספומט. הדבר מצביע על פשע אופורטוניסטי ולא מתוכנן. העובדה שהאירוע התרחש לאור יום ברחוב ציבורי, לעיני עוברים ושבים, יכולה גם היא להיחשב כפחות מעידה על פעולה מתוכננת ומתוכננת מראש. בנוסף, למרות השימוש בגז פלפל, ההגנה טענה כי אירוע זה נמצא **בקצה הנמוך יותר של חומרת עבירות השוד**, בהשוואה למקרים חמורים יותר של שימוש בטייזר או חפץ חד.

שיקולים משמעותיים לקולא נוגעים גם **לנסיבותיו האישיות של הנאשם ופוטנציאל השיקום שלו**:

גיל: הנאשם כבן 60.

רקע התמכרות: הנאשם מתמודד עם התמכרות לסמים, המוצגת כמניע העיקרי לביצוע העבירות, שכן הן נועדו לממן את הסם.

ניסיון שיקום: הנאשם גילה רצון כנה לשיקום על ידי הצטרפות לפרויקט 'ראשית' בבית המעצר אבו כביר ובקשה להשתלב בתכנית שיקומית בכלא. נכונות זו לטפל בשורש ההתנהגות העבריינית חשובה במיוחד.

מאמצי יציבות בעבר: למרות ההתמכרות, הנאשם הצליח לשמור על תקופות של פיכחות, ואף ניהל עסק מצליח, מה שמדגים יכולת תפקודית ויציבות בתקופות בהן היה נקי.

קשיים אישיים: הנאשם חי בגפו, גרוש, ומתמודד עם קשר לא יציב עם בני משפחתו בשל התמכרותו. תאונת ילדות קשה הובילה לאובדן עין ותלות בקצבת נכות, מה שמוסיף נדבך של קושי לחייו. קשיים אישיים אלו עשויים להוות גורמים מקלים.

עבר פלילי רחוק: למרות היקפו, ההרשעה המשמעותית האחרונה של הנאשם הייתה בשנת 2010, מה שמעיד על פער זמנים משמעותי בין ההרשעות ומלמד כי אין מדובר בעבריין סדרתי פעיל בתקופה האחרונה.

חסכון זמן שיפוטי: הודאת הנאשם **בעובדות** וקבלת האחריות למעשיו חסכו זמן שיפוטי יקר, מאחר שלא היה צורך לזמן את הקורבן לעדות או להביא ראיות נוספות בנוגע לתצהירו.

14. קביעת העונש

בהינתן המתחם העונשי הראוי, יש לגזור את עונשו של הנאשם תוך שקילה מעמיקה של מכלול הנסיבות שהוצגו. בקביעת העונש המתאים, יש לתת משקל להלימה בין העונש לבין חומרת העבירה ומידת הפגיעה בערך המוגן. יחד עם זאת, יש להתחשב גם בנסיבות ביצוע העבירה, בגילו של הנאשם, בנסיבות האישיות עליהן עמדו הצדדים בטיעוניהם, בהודאתו המצביעה על נטילת אחריות, ובעברו הפלילי הרחוק משנת 2010. כמו כן, יש לשקול את מידת הפגיעה בנפגע העבירה תוך התייחסות למחלוקת סביב אופיה האובייקטיבי של הפגיעה הנפשית. לבית

המשפט שיקול דעת רחב בקביעת האיזון בין שיקולי החומרה לשיקולי הקולא, במטרה לגזור עונש צודק, הולם ובעל מסר חינוכי ומרתיע, לצד מתן סיכוי לשיקום.

15. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:

א. אני דן את הנאשם לעונש מאסר למשך 21 חודשים החל מיום מעצרו - 21.10.24

ב. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור את העבירה בה הורשע.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לנ' פיצוי על סך 7,500 ₪. הפיצוי יופקד תוך 90 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, תוך 45 יום מהיום.

ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.

המרשם הפלילי הושב לידיה הנאמנות של התביעה.

ניתן והודע היום כ"ד תמוז תשפ"ה, 20/07/2025 במעמד הצדדים.

שמואל מלמד, שופט

ניתן היה לשלם את הקנס/פיצוי/הוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* אובטלפון 073-2055000

· במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברית שלום).